

Грачанице, од злата јабуко!

У суботу, 16. октобра 2021. године, обележен је значајан јубилеј за сав српски народ – 700 година од подизања манастира Грачанице на Косову и Метохији, задужбине Светог краља Милутина.

У Дечјем културном центру Београда одржана је свечана академија овим поводом, под називом „Грачанице, од злата јабуко!“, у организацији Друштва ветерана фолклора „Споменар“, употпуњена драмским и културно-уметничким програмом у извођењу многобројних уметника, али и деце, која су својим присуством уобличио свечаност. Са благословом Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија, Његово Преосвештенство Епископ топлички г. Јеротеј је одржао беседу окупљеном народу, коју у целости преносимо:

-Поздрављам Вас и преносим благослове Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија. У исто време, и у своје лично име, честитам вам што сте организовали ово вече посвећено јубилеју манастира Грачанице. Нажалост, веома често смо немарни према својим јубилејима. И јубилеј саздатеља Грачанице, као да пролази готово шапатом. Надамо се, искрено, да то неће само тако проћи и да ћемо га и на вишем, државном нивоу, достојно прославити.

Али Грачаницу, упркос нашег пословичног институционалног немара, народ не може заборавити. Не може му бити истргнута из срца, из мисли. Она, мада од камена, већ се вазнела и на небеса и у недрина греје наше душе, душу сваког православног Србина, а верујем и сваког ко има осећај за лепо. Јер, макар за мене лично, нема лепшег храма на кугли земаљској од Грачанице. У

свим мојим београдским годинама и данима, младићким и оним потоњим, када би ми се срце и душа зажелели лепоте, враћао сам се на широку ташмајданску алеју, од Правног факултета и упијао лепоту цркве Светог Марка, Београдске Грачанице. И слику те лепоте, увећане али верне реплике косовске Грачанице, носио сам и у мисли ми је долазила где год сам путовао, слично Свети Мандићу и његовим мислима о милешевском анђелу. Верујем да у томе нисам усамљен ни нарочито оригиналан, јер чикашки Срби имају Нову Грачаницу и носе је у свом срцу где год да крену. Дивна је и требињска Грачаница на Црквини над Требињем. Још има храмова, а и песама, надахнутих овом најлепшом српском светињом:

Мируј Грачанице,
пусти, нека горе свеће,
нек' осветле песнике
што се смерно моле,
ћути,
не ридај Грачанице,
њихове те песме воле.

Говори Загорка Стојановић... А Шантић пева:

Покривена небом Грачаница блиста
И сјај с крста сипље... Трепте даљне међе –

И још:

На молитву! Звони. Одјеци се хоре –
Сва се Грачаница у гримизу купа.

Тако, исто, и ви, који сте се потрудили и организовали ово вече, испевали сте још једну песму о Грачаници, насликали још једну велику слику. И та слика и та песма, коју ћемо вечерас видети ми овде окупљени у Дечјем културном центру, а све захваљујући нашем драгом организатору друштву „Споменар“, надамо се да ће подстакнути и друге да певају своју оду овој најлепшој српској светињи.

spc.rs